

Kristeligt Folkepartis side naturligvis også er positivt indstillede over for det konservative beslutningsforslag. Vi er helt enige i det principielle sigte om, at toinstansprincippet skal gennemføres også i forhold til nævningesager, men som tidligere ordførere har sagt det, er vi fra Kristeligt Folkepartis side også af den opfattelse, at man med fordel kan se det spørgsmål i sammenhæng med f.eks. Strukturkommissionens arbejde. Vi bør gøre det for ligesom at få bedre sammenhæng i tingene og i virkeligheden fremme lov kvaliteten.

Så med disse ord hører jeg også til dem, der vil henstille til Det Konservative Folkeparti – for at vi får så megen fremdrift i sagen som overhovedet muligt – at vi måske afslutter behandlingen af dette forslag ved afgivelse af en beretning fra Retsudvalgets side. Jeg tror nemlig, at vi faktisk kan samle et endog meget stort flertal i den sammenhæng for i givet fald en beretning.

Men vi er positivt indstillede over for forslaget, og vi er da også glade for, at Det Konservative Folkeparti på den måde med forslagets fremsættelse er med til holde gryden i kog, så der kommer til at ske noget på det her område.

Tom Behnke (FRI):

Lige da jeg så beslutningsforslaget, var min første tanke: Jamen er det ikke præcis det, som justitsministeren er i gang med i øjeblikket? Er det ikke præcis det, vi har diskuteret adskillige gange, og som vi jo faktisk er enige i, nemlig at vi på en eller anden måde skal få gennemført et toinstansprincip i alle sager og dermed også i nævningesager?

Men så tænkte jeg jo selvfølgelig lidt videre: Gad vide, hvad årsagen så er til, at Det Konservative Folkeparti vælger at fremsætte et beslutningsforslag lige præcis nu? Er det, fordi man synes, at justitsministeren og ministeriet er for langsomme? Kører processen for trægt? Skal vi have sat lidt mere fart på? Jeg ved nu ikke, om det går så trægt. Jeg synes, at det med så kompliceret lovgivning også bør tage sin tid, og så bør man også være meget grundig, inden vi når frem til, at ministeren fremsætter et lovforslag. Men ikke desto mindre har vi i Frihed 2000 den opfattelse, at vi støtter forslaget. Vi er enige i, at det ikke gør noget, at man lægger lidt pres på ministeren, og vi er også enige i selve forslagets indhold.

Vi er helt enige i, at vi bør have et toinstansprincip i alle sager og også i nævningesager, og

dét, som man fra forslagsstillernes side har lagt op til, at det f.eks. kun er nogle byretter, hvor det her ville kunne lade sig gøre, hvor man måske har et mere begrænset antal nævninge – måske har man ikke tre dommere, men kun to juridiske dommere – er jo ideer, som vi støtter meget, og de er også, som forslagsstillerne nævner det, et oplæg til forhandling. Den præcise model for, hvordan det skal gennemføres, overlader forslagsstillerne til en diskussion og til, hvad der kan samle sig flertal for.

Men i hvert fald: Beslutningsforslaget som sådan, sigtet med beslutningsforslaget, er vi enige i, og skulle forslagsstillerne ønske at køre frem til en betænkningss afgivelse, så stemmer vi for beslutningsforslaget, men det kunne være, det var mere hensigtsmæssigt, at vi skrev en beretning over forslaget og så på den måde satte lidt mere fut i ministeriet.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Mens jeg sad og lyttede til alle de positive bemærkninger, og specielt da Enhedslistens ordfører kom på talerstolen, og skal vi sige meget mod sin vilje og meget usædvanligt var enig med Det Konservative Folkeparti – og jeg lagde mærke til, at hun ikke bare var enig med partiet, men også med retsordføreren – så kom jeg til at tænke på dengang, da vi her i Folketinget havde hr. Bjørn Elmquist som retsordfører for Det Radikale Venstre. For da hændte det også enkelte gange, tro det eller ej, at hr. Bjørn Elmquist og jeg var enige, og jeg husker, at hver gang det skete, måtte jeg lige tænke mig om en ekstra gang: Har jeg overset et eller andet?

Men nu har jeg tænkt mig om en ekstra gang også efter Enhedslistens støtte, og jeg går stadig væk ind for det forslag, og det har været en fornøjelse og glæde at høre, at der er et overvældende stort flertal i Folketinget, der ønsker at få indført toinstansprincippet i dansk retspleje.

Der er i hvert fald tre principielle grunde til det, som jeg vil nævne: For det første er det jo i klar modstrid med FN's konvention om borgerlige og menneskelige og politiske rettigheder, at vi ikke har det princip, og derfor har Danmark igennem mange år haft et forbehold. Det har vi så mulighed for at afskaffe, når vi får reformen.

Vi må jo også konstatere, at Retsplejerådet, som startede et arbejde med det her spørgsmål